

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 27Csp/186/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616208335
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1616208335.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej Z. proti žalovanému O. o zaplatenie 663,83 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 530,21 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 507,22 € od 25.10.2013 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,74 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 4.10.2016 sa pôvodná žalobkyňa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 663,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 25.10.2013 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 25.4.2013 uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému celkovú sumu pôžičky 835,60 € na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 20 mesačných splátkach v sume 42,99 €. Do podania žaloby však uhradil z vyššie uvedenej zmluvy len sumu 42,99 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodná žalobkyňa dňa 16.10.2013 listom - predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný však dlžné splátky neuhradil. Jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 663,83 €. Pôvodná žalobkyňa si zároveň uplatnila aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením zo dňa 3.12.2019 č.k. 27Csp/186/2016-19 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne tak, že pôvodná žalobkyňa z konania vystúpila a na jej miesto do konania vstúpila terajšia žalobkyňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.1.2020.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškание v prospech spotrebiteľa, b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil dňa 31.8.2020 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 25.8.2020.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 25.4.2013 označenej ako Quatro súd zistil, že ako spoločnosť je v nej uvedená pôvodná žalobkyňa a ako klient žalovaný. V ďalšej časti zmluvy je uvedený predmet financovania pôžičky a to čierna technika - N. z, kúpna cena 699 €, akontácia 150 €, celková čiastka 835,60 € a s poistením 859,80 €, výška splátky 41,78 € a s poistením 42,99 €, počet splátok 20, fixná ročná úroková sadzba 67,33 %, RPMN 67,33 %, priemerná hodnota RPMN 47,29 %, pôžička (finančné plnenie) 549 €, celkové náklady spotrebiteľa 286,60 €, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 12/2014.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa 16.10.2013 pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo vo výške 829,71 € do 3 dní od doručenia tejto upomienky.

9. Z prehľadu splátok pôžičky súd zistil, že žalovaný zaplatil dňa 25.4.2013 akontáciu 150 € a 18.6.2013 prvú splátku pôžičky 42,99 €. Následne už titulom pôžičky nezaplatil žiadnu sumu.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa ZoSÚ. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Pôvodná žalobkyňa je právnická osoba, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýva, že by bol úver poskytovaný žalovanému na iné účely ako na osobnú spotrebu. Preto žalovaný spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

22. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou výšky ročnej úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve o pôžičke. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 28.2.1995 sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 15.12.2004 sp. zn. 21 Cdo 1484/2004). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009 sp. zn. 1 MCdo 1/2009). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 1.7.2010 sp. zn. 1 Cdo 57/2005 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

23. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.4.2012 sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom“. Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 25.4.2016 sp. zn. 8Co/152/2015 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v

spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Súd zároveň dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27.5.2020 sp. zn. 6Co/284/2019, v ktorom tento dospel k záveru, že v situácii, keď obvykle požadované úroky na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch predstavujú 12 %, dohodnutý ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje tieto obvyklé úroky, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.

24. Súd zistil, že úroková sadzba dohodnutá medzi zmluvnými stranami v zmluve o pôžičke vo výške 67,33 % ročne podstatne (viac ako 6 násobne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru bánk, ktorá v mesiaci apríl 2013 činila 10,68 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov (zdroj: <<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>>). Z tohto zistenia súd vyvodil právny záver o čiastočnej neplatnosti zmluvy o pôžičke v časti dojednania úroku z pôžičky pre rozpor dohody o výške úroku s dobrými mravmi podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd prihlíada bez ohľadu na to, či sa jej dotknutý účastník dovoľáva, alebo nie.

25. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku vo výške 549 €, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný vrátiť predstavovala sumu 859,80 € s poistením a 835,60 € bez poistenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný mal v zmysle zmluvy o pôžičke zaplatiť pôvodnej žalobkyni titulom poistenia sumu 24,20 € (859,80 - 835,60) a na úrokoch sumu 286,60 € (835,60 - 549). V konaní nebolo sporné, že žalovaný na pôžičku zaplatil len jednu splátku vo výške 42,99 €, pričom výška splátky bez poistného bola 41,78 €. Vzhľadom na konštatovanú absolútnu neplatnosť zmluvy v časti dohodnutých úrokov tak súd dospel k záveru, že žalovaný má na istine zaplatiť žalobkyni už len sumu 507,22 € (549 - 41,78). Súd žalobkyni taktiež priznal neuhradenú sumu poistného vo výške 22,99 € (celková suma poistného 24,20 € - 1,21 € uhradených prvou splátkou). Celkovo tak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 530,21 € a vo zvyšnej časti žalobkyňou požadovanej istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Súd priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5,50 % ročne z dlžnej istiny 507,22 € odo dňa 25.10.2013 (dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na plnenie uvedenej v predžalobnej upomienke) až do zaplatenia a vo zvyšnej časti požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 663,83 €. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 530,21 €, t.j. 79,87 %, žalovaný v časti 133,62 €, t.j. v časti 20,13 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 59,74 % (79,87 - 20,13). O výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).